

ρουργίας. Τῆ 14 Ἰανουαρίου 1846 ἀπελύθη, διωρίσθη δὲ πάλιν τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1848 ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας καὶ τῆς Χειρουργικῆς κλινικῆς. Τῆ 1859 ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος ὑπὸ ἐν Newark ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημίου. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Ἰουλίου 1869 ἐξ ἀποπληξίας.

*Ἐγραψε :

1) Περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν ἐκδ. α' 1837, β' 1866.

2) Ἐγχειρίδιον χειρουργικῆς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ Μαξ. Ἰωσήφ Χελίου, τόμ. Α'—Δ' 1853—1857.

3) Περὶ χειλεοπλαστικῆς, 1856. Οἰκείως εἶχε καὶ περὶ τὸ στιχοιργεῖν.

2. **Νικόλαος Πετσάλης.** Ἐγεννήθη τῆ 1813 ἐν ^{Πάργα} Πάργᾳ, τὰ πρῶτα μαθήματα διήκουσεν ἐν Κερκύρᾳ, εἶτα δὲ μετέβη εἰς Βασιλείαν (Ἑλβετίας) ἔνθα ἐτελείωσε τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδευσιν. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Παρισίους πρὸς σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς, ἣν ἐξηκολούθησε μετὰ τριετίαν ἐν Μονάχῳ, ἔνθα ὑπέστη τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις. Κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα (1839) ἐγένετο στρατιωτικὸς ἰατρός, εἶτα δὲ (1846) καὶ ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 40 ἐτῶν τὴν 11 Ἰουλίου 1853.

3. **Ἐρρίκος Τράϊμπερ.** Ἐγεννήθη ἐν Meiningen τῆ 1796, ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα παρηκολούθησε πλείστας μάχας, τῆ δὲ 1824 διωρίσθη τακτικὸς στρατιωτικὸς ἰατρός καὶ κατόπιν διευθυντὴς τοῦ ἐν Ναυπλίῳ στρατ. νοσοκομείου, προβιθασθεὶς τέλος εἰς ἀρχίατρον (1835). Ἐν ἀρχῇ ἐδίδαξεν ἐν τῷ σχολείῳ ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας, μετὰ δὲ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνέλαβε τὰς παραδόσεις τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς. Ἀπὸ τοῦ 1843 περιωρίσθη εἰς τὴν ἐν τῷ στρατ. Νοσοκομείῳ ὑπηρεσίαν του μέχρι τοῦ 1865 ὁπότε παραιτηθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἰδιώτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔνθα καὶ ἀπέθανε τῆ 1882.

Ἀνακοινώσεις αὐτοῦ ἀναφέρονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ἰατρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηναίων. (Ὁρ. Ἀνακoin. ἑκατονταετίας, σελ. 48, 49, 92, 131).

3. **Α. Ἀναγνωστάκης,** ὁ κατόπιν καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐδίδαξε καὶ χειρουργικὴν (ᾶρα κατωτ. ὀφθαλμολογία).

4. **Θεόδωρος Ἀρεταῖος.** Ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Αὐγούστου 1829, ἔνθα ἠκολούθησε τὴν πρώτην καὶ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδευσιν. Ἐν ἀρχῇ ἔφερε τὸ ἐπώνυμον Κωνσταντινίδης. Ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐνεγράφη τῆ 1849, τὰς σπουδὰς δ' ὅμως αὐτοῦ ἐπεράτωσεν ἐν Βερολίνῳ, ἔνθα ἔλαβε καὶ τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα (1853). Μετὰ εὐρυτέρας σπουδὰς ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ἰατρός τῆς Ἀστυκλινικῆς

